

ἐνταῦθα ὡς ἀνωτέρω ἐκτεθέν, θέλει λογίζεσθαι ἄκυρος καὶ ἀνίσχυρος.

Τοῦτο τὸ τοπικὸν ἡμῶν ἔθιμον, τὸ ὑφ' ἡμῶν ἀπάντων ἀνέκαθεν παραδεδεγμένον, παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς τοπικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς, νὰ προστατεύωσι καὶ ὑπερασπίζονται πάντοτε καὶ νὰ δίδωσιν πρὸς αὐτὸ κῦρος καὶ ἰσχὺν Νόμον, νὰ καταδιώκωσιν ἐν περιπτώσει πάντα κάτοικον τῆς Νήσου ταύτης, ὅστις ἐπισηκῶν, ἤθελε τολμήσει νὰ καταπατήσῃ τὸ ἔθιμον τοῦτο.

Καὶ εἰς ἐνδειξιν τῆς γενικῆς ἀποδοχῆς πάντων ἡμῶν, ἐγράφη ἐν τῷ παρόντι Ἱεροῦ Ἐκκλησιαστικῷ Κώδικι καὶ ὑπεγράφη παρ' ἡμῶν σήμερον . . .

Οἱ Δημογέροντες . . . Οἱ Πρόκριτοι . . . Ὁ Ἱερός Κλήρος . . .».

1047

1871. Συνθήκη Λονδίνου.

1048

1871. Πρακτικὸν Συνόδου πΚ.,

ἐν 178, σ. 234.

« . . . Ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐπέτρεψε τὴν συγκρότησιν τῶν τοιούτων συνοικεσίων ὀρθοδόξων καὶ δυτικῶν . . . ».

1049

1871. Διάταξις, ἀπὸ 12 Δεκ., συντεχνίας τῶν γεμενετζήδων Διδυμοτείου,

ἐν 230, σ. 143.

« . . . ἰδὸν σημειῶνω ὅπου συμφωνήσαμε ἐσναφικῶς . . . καὶ ἀπὸ ἔξω ὅποιος μάλιστα ταμπάης θὰ φέρῃ προῖμα χωρὶς νὰ ἐρωτᾷ, κρυφά, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πάρῃ σαράντα παραδιῶν προῖμα ὅποιος θέλει καὶ λαθῶσῃ καὶ πάρῃ προῖμα, νὰ εἶναι ὑπόχρεως νὰ δίνη πρὸς τόκο 1 λίρα ὀθωμανικὴ διὰ πτωχοῦς ».

1050

1872. Ὅρος τοπικῆς Συνόδου τῶν πατριαρχῶν Κπ., Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων,

καθ' ὃν οἱ Βούλγαροι ἐκηρύχθησαν σχισματικοὶ καὶ ἀπηγορεύθη αὐτοῖς πᾶσα ἐπιμιξία ἐκκλησιαστική, ἄρα καὶ γάμων, μετὰ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, ἐν 178, σ. 234–235.

1051

1873. Βεράτιον ὑπὲρ πΚ. Ἰωακεῖμ Β',

ἐν 174, σ. 130–139.